Opinió | 26 | Actualitzat el 08/04/2019 a les 08:16

Joan Baez

Â
Amb l'habitual anticipació han anat arribant als diaris les programacions dels diversos festivals d'estiu. Parlo d'aquells festivals tan exquisits on veure els Catarres et costaria el doble del que et costaria veure'ls al Kursaal i pagaries com si anessis a escoltar el Tom Jones. "La crème de la crème". I va ser llegint el cartell del Festival Porta Ferrada, a Sant Feliu de Guíxols, que em vaig quedar estupefacte: dissabte 27 de juliol, Joan Baez. Joan Baez? Però no va anar l'any passat al Festival de Cap Roig en la seva gira de comiat? No era l'última oportunitat que teníem de veure-la? I com que ja no sabia si veia visions o era el meu cap que començava a estar desmarxat, vaig anar de pet a internet per sortir de dubtes. Efectivament, l'any passat va venir a Cap Roig i la mateixa propaganda del festival ho anunciava així: «La gran dama americana del folk s'acomiada dels escenaris». Ara s'ha vist que no era un adeu per sempre sinó tan sols «un adéu per un instant». Tant és així que aquest estiu, dos dies abans d'anar a Sant Feliu de Guíxols, serà també a Sitges on l'anuncien com «la mítica cantautora nord-americana, llegenda viva del gènere folk arreu del món, i icona de les llibertats i els drets civils dels anys seixanta». Icona, mite, llegenda viva... Ben mirat ja només faltava dir que caminaria sobre les aigües per presentar-la com si esperéssim una aparició. Un bonic esquer per atraure els que l'aniran a veure aquest any, però segur que un gran desencís per als que hi van anar l'any passat. Gairebé una burla per als que van pagar una entrada fent un esforç econòmic creient que era l'última oportunitat.

El cas de la Joan Baez és el mateix d'altres artistes que, per sobre del seu valor musical, s'han aprofitat de la ficció creada a l'entorn de la seva figura per vendre'ns el que no són i cobrar-ho a preu d'or. Al final, personatges com ella acaben fent bons tipus com el Julio Iglesias, que tenen més de truans que de senyors, però que no enganyen a ningú. Artistes que no es presenten com a icones de res, que no branden cap bandera ni venen a salvar-te. Si t'agrada la seva música pagues per passar una bona estona i saps que almenys no et prendran per idiota.